

prima instanță: L. Ursu
instanța de apel: A. Panov, N. Cernat și A. Minciuna

dosarul nr. 2ra-1939/16

DECIZIE

01 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii: Galina Stratulat, Nicolae Craiu

Mariana Pitic și Sveatoslav Moldovan

examinând recursurile declarate de către Mihalciuc Timofei, avocatul Pavalachi Vadim și societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Pavalachi Vadim în interesele lui Mihalciuc Timofei împotriva societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la încasarea diferenței la salariu, adaosului, prejudiciului moral și penalității, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016, prin care s-au respins apelurile declarate de Mihalciuc Timofei și societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016

c o n s t a t ă :

Prin mandatul nr.0408953 din 18 februarie 2015 avocatul Pavalachi Vadim a fost împuternicit de Mihalciuc Timofei să-i acorde asistență juridică cu dreptul de a exercita toate actele procedurale, cu dreptul de a semna și depune cerere de chemare în judecată, de a majora sau reduce cuantumul pretențiilor, de a ataca hotărîrea judecătorească etc. (f.d.2).

La 02 martie 2015 avocatul Pavalachi Vadim a depus în interesele lui Mihalciuc Timofei cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la încasarea diferenței la salariu, adaosului, prejudiciului moral și penalității.

În motivarea cererii de chemare în judecată avocatul Pavalachi Vadim a indicat că în perioada de la 01 iunie 2011 pînă la 21 octombrie 2014 Mihalciuc Timofei a activat la societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în calitate de șofer de schimb, clasa I în cadrul Secției transport auto avînd categoriile B, C, D și E cu salariul în mărime de 2688 lei lunar.

În baza cererii personale din 20 octombrie 2014, prin ordinul societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nr.123 din 21 octombrie 2014 Mihalciuc Timofei a demisionat conform art.85 alin.(3¹) Codul muncii din funcția deținută începînd cu 21 octombrie 2014 și i s-a achitat compensație pentru 11 luni de concediu nefolosit în mărime de 1632,13 lei.

Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a remunerat reclamantul Mihalciuc Timofei cu încălcarea prevederilor legale, nu i-a fost calculat și achitat integral salariul pentru munca prestată, iar la demisionare nu i s-a achitat diferența de plată conform art.143 Codul muncii.

Mihalciuc Timofei s-a adresat societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” cu cerere prealabilă, prin care a solicitat recalcularea și achitarea diferenței salariului neachitat în mărime de 40464 lei, adaosurilor la salariu cu caracter compensatoriu în sumă de 34308 lei, inclusiv diferențele premiilor acordate, care nu i-au fost achitate la data eliberării din serviciu.

Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” prin răspunsul nr.465 din 09 februarie 2015 a comunicat lui Mihalciuc Timofei că salariul de bază, adaosurile și sporurile au fost calculate și achitate conform legislației muncii, iar la stabilirea cuantumului acestora s-a ținut cont de funcția deținută, stagiul de muncă, lucru efectiv îndeplinit, calitatea acestuia și clasa de calificare atribuită.

Mihalciuc Timofei nu este de acord cu răspunsul societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz”, deoarece angajatorul în contractul individual de muncă a indicat salariul în mărime de 2688 lei lunar ceea ce contravine pct.10 lit.a) subpct.6 al contractului și art.10 alin.(2) lit.g Codul muncii.

Reclamantul Mihalciuc Timofei a executat aceeași muncă egală cu lucru exercitat de colegul șofer Gațapuc Alexei, căruia i s-a achitat salariul de funcție tarifar în mărime de 3812 lei lunar.

Diferența de salariu de bază lunar neachitat constituie 1124 lei lunar, iar diferența pentru perioada de 3 ani constituie 40464 lei.

Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” de asemenea nu a achitat lui Mihalciuc Timofei adaos și spor la salariu cu caracter compensatoriu în mărime de 25% lunar conform Anexei nr.6 la Hotărârea Guvernului cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară nr.743 din 11 iunie 2002 ce constituie 953 lei lunar, iar pentru perioada de 3 ani constituie 34308 lei.

Prin restrângerea posibilităților de viață, familială și socială, societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a cauzat reclamantului Mihalciuc Timofei prejudiciu moral în mărime de 50000 lei.

Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nu a achitat în termen diferența de salariu și adaosurilor, iar conform art.330 Codul muncii urmează să achite reclamantului Mihalciuc Timofei penalitate în sumă de 8700 lei.

Cere avocatul Pavalachi Vadim încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în beneficiul lui Mihalciuc Timofei suma de 74772 lei ce constituie diferența de salariu neachitat și adaosul la salariu cu caracter compensatoriu, prejudiciul moral în mărime de 50000 lei și penalității în mărime de 9675 lei.

La 19 octombrie 2015, 09 noiembrie 2015 și 03 decembrie 2015 avocatul Pavalachi Vadim a depus în interesele lui Mihalciuc Timofei cerere de majorare a pretențiilor solicitând încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a sumei de 74772 lei ce constituie diferența de salariu neachitat și adaosul la salariu cu caracter compensatoriu, prejudiciului moral în mărime de 55000 lei și penalității în mărime de 30675 lei (f.d.54-55, 60, 69).

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016 s-a admis parțial acțiunea.

S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în beneficiul lui Mihalciuc Timofei suma de 24192 lei cu titlu de spor la salariu cu caracter compensatoriu pentru categoria de șofer de clasa I.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 21 ianuarie 2016 societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a depus apel nemotivat, iar la 06 aprilie 2016 apel motivat împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016 (f.d.52,97-100).

La 16 februarie 2016 avocatul Pavalachi Vadim a depus în interesele lui Mihalciuc Timofei apel nemotivat, iar la 31 martie 2016 apel motivat împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016 (f.d.88,93-94).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 27 aprilie 2016 a respins apelurile declarate de Mihalciuc Timofei și societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” și a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016.

La 23 iunie 2016 societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Ape Chișinău din 27 aprilie 2016 solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a invocat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii.

Prima instanță a încasat sporul cu caracter compensatoriu pentru categoria de șofer de clasa I în baza pct.1 anexa nr.10 la Hotărîrea Guvernului nr.381 din 13 aprilie 2006 aprobată conform Legii cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr.355-XVI din 23 decembrie 2005, care nu este aplicabilă, deoarece societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nu reprezintă unitate bugetară, dar face parte din sectorul real.

Instanța de apel în motivarea soluției de menținere a hotărîrii primei instanțe face trimitere la Hotărîrea Guvernului cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară nr.743 din 11 iunie 2002, însă nu s-a expus asupra erorilor primei instanțe.

Suplimentul pentru clasa șoferilor prevăzute la Anexa nr.6 Hotărîrea Guvernului cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară nr.743 din 11 iunie 2002 se calculează în baza proceselor-verbale de determinare a clasei șoferilor conform rezultatelor examenelor programate din cadrul unității la cererea salariatului, însă Mihalciuc Timofei nu s-a adresat cu o astfel de cerere.

Mihalciuc Timofei nu a contestat clauzele contractuale de stabilire a cuantumului salariului și sporurilor.

Contractul individual de muncă a fost încheiat la 01 iunie 2011, iar Mihalciuc Timofei a cunoscut despre cuantumul salariului și sporuri, termen la care începe să curgă prescripția.

La 18 iulie 2016 Mihalciuc Timofei și avocatul Pavalachi Vadim au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Ape Chișinău din 27 aprilie 2016 solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe în

partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului Mihalciuc Timofei și avocatul Pavalachi Vadim au invocat că prima instanță și instanța de apel eronat au aplicat Legea cu privire la asigurarea egalității nr.121 din 25 mai 2012, deoarece contravine prevederilor art.128 alin.(1) și (2) Codul muncii.

Prima instanță și instanța de apel au stabilit că statele de personal reflectau două funcții egale de șofer de schimb, ambele cu categoria de salarizare IV, însă mărimea salariului de funcție nu era egală ceea ce contravine pct.10 lit.a) subpct.6 al contractului individual de muncă și art.10 alin.(2) lit.g) Codul muncii.

Prin neprimirea remunerației în mărimea necesară i-a fost cauzat stres, neliniște, sentiment de frustrare, nedreptate, umilință, incertitudine, iar suma de 55000 lei cu titlu de prejudiciu moral ar aduce o satisfacție parțială a suferințelor suportate.

Instanța de apel a menționat că sporul pentru clasa I de șoferie deținut constituie parte integrantă a salariului, însă eronat au interpretat prevederile art.330 Codul muncii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin referință din 22 august 2016 societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a solicitat a considera recursul declarat de Mihalciuc Timofei ca inadmisibil.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 24 august 2016 a considerat recursul admisibil fără a prejudicia fondul și a dispus judecarea acestora de către completul din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Examinînd recursurile declarate în limitele invocate pe baza materialelor din dosar și a referinței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile în termen, recursul declarat de Mihalciuc Timofei și avocatul Pavalachi Vadim neîntemeiat și urmează a fi respins, iar recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” întemeiat și urmează a fi admis cu casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 și hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016 în partea admiterii pretenției a lui Mihalciuc Timofei cu privire la încasarea adaosului la salariu și emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acesteia din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 17 mai 2016 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 27 aprilie 2016 (f.d.112).

Din copia plicului rezultă că Mihalciuc Timofei a recepționat copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 la 23 mai 2016 (f.d.135).

Prin urmare, recursurile declarate de Mihalciuc Timofei, avocatul Pavalachi Vadim și societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” sunt depuse în termen.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din actele pricinii rezultă că la 25 mai 2011 Mihalciuc Timofei a depus cerere de angajare în cadrul societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în funcția de șofer de schimb (f.d.30).

Prin ordinul societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nr.33 din 01 iunie 2011 Mihalciuc Timofei a fost angajat în funcția de șofer de schimb în cadrul Secției transport auto și utilaj nestandard cu salariul în mărime de 2688 lei (f.d.29).

Tot la 01 iunie 2011 societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a încheiat cu Mihalciuc Timofei contractul individual de muncă nr.36, prin care ultimul a fost angajat în calitate de șofer de schimb Secția transport auto și utilaj nestandard cu salariul în mărime de 2688 lei (f.d.12-14).

La 20 octombrie 2014 Mihalciuc Timofei a depus cerere de demisionare în legătură cu atingerea vârstei de pensionare (f.d.49).

Prin ordinul societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nr.123 din 21 octombrie 2014 Mihalciuc Timofei a fost demisionat în temeiul art.85 alin.(3¹) Codul muncii de la 21 octombrie 2014 (f.d.48).

La 22 ianuarie 2015 Mihalciuc Timofei s-a adresat societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” cu cerere solicitând recalcularea și achitarea diferențelor de salariu neachitate în perioada de la 01 iunie 2011 până la 21 octombrie 2014 în mărime de 40464 lei și adaosurilor la salariu cu caracter compensatoriu în mărime de 34308 lei, inclusiv diferențele premiilor acordate în această perioadă, care nu au fost achitate la data eliberării din serviciu (f.d.15).

Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” prin răspunsul nr.465 din 09 februarie 2015 a comunicat lui Mihalciuc Timofei că salariul de bază și salariul suplimentar (adaosurile și sporurile la salariu) au fost calculate și eliberate conform legislației muncii și actelor normative în perioada în care a activat.

La stabilirea cuantumului acestora s-a ținut cont de funcția deținută, stagiul de muncă, lucru efectiv lucrat, calitatea acesteia inclusiv de clasa de calificare atribuită.

Nefiind de acord cu răspunsul primit, avocatul Pavalachi Vadim a depus în interesele lui Mihalciuc Timofei cerere de chemare în judecată solicitând încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a sumei de 74772 lei ce constituie diferența de salariu neachitat și adaosului la salariu cu caracter compensatoriu, prejudiciului moral în mărime de 55000 lei și penalității în mărime de 30675 lei.

Prima instanță a admis parțial acțiunea și a încasat de la societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în beneficiul lui Mihalciuc Timofei suma de 24192 lei cu titlu de spor la salariu cu caracter compensatoriu pentru categoria de șofer de clasa I.

Instanța de apel a fost de acord cu soluția primei instanțe.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că prima instanță și instanța de apel greșit au încasat sporul la salariu cu caracter compensatoriu pentru categoria de șofer de clasa I pentru 36 luni.

Privitor la recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz”.

Conform art.10 alin.(2) Codul muncii, angajatorul este obligat să respecte legile și alte acte normative, clauzele contractului colectiv de muncă și ale convențiilor colective.

Conform art.130 alin.(1) Codul muncii, salariul include salariul de bază (salariul tarifar, salariul funcției), salariul suplimentar (adaosurile și sporurile la salariul de bază) și alte plăți de stimulare și compensare.

Prin pct.11 al contractului individual de muncă nr.36 din 01 iunie 2011 s-a stabilit lui Mihalciuc Timofei salariul de bază conform statelor de personal în mărime de 2688 lei.

Conform anexei nr.6 la Hotărârea Guvernului cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară nr.743 din 11 iunie 2002, șoferilor de autocamioane, autoturisme și autobuze – pentru clasele de calificare li se achită adaos și spor la salariu de bază cu caracter compensatoriu în mărime de 10% din salariul tarifar șoferilor de clasa II și 25% – șoferilor de clasa I, pentru timpul lucrat în calitate de șofer.

Din descifrarea calculului salariului rezultă că societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nu a achitat lui Mihalciuc Timofei adaosul la salariu în mărime de 25% ca șofer de clasa I conform anexei nr.6 la Hotărârea Guvernului cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară nr.743 din 11 iunie 2002 (f.d.62-63).

Prima instanță și instanța de apel corect au concluzionat că societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nu a achitat lui Mihalciuc Timofei sporul la salariu în mărime de 25% și urmează să fie achitat din salariul tarifar stabilit în mărime de 2688 lei, însă eronat au încasat pe termen de 36 luni.

Conform art.355 alin.(1) lit.b) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 ani de la data apariției dreptului respectiv al salariatului, în situația în care obiectul litigiului constă în plata unor drepturi salariale sau de altă natură, ce i se cuvin salariatului.

Mihalciuc Timofei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată la 02 martie 2015.

Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în referința prezentată la cererea de chemare în judecată, în cererea de apel și cererea de recurs a invocat termenul de prescripție.

Conform art.271 Codul civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

Dat fiind că Mihalciuc Timofei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată la 02 martie 2015, iar societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a invocat

termenul de prescripție, adaosul la salariu în mărime de 25% urmează a fi încasat de la 02 martie 2012 pînă la 21 octombrie 2014 data demisionării reieșind din salariul de bază în mărime de 2688 lei ce constituie 672 lei lunar x 31 luni și 19 zile = 21257,6 lei.

Prima instanță și instanța de apel au încasat suma de 24192 lei pentru 36 luni luînd în considerație că societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a invocat termenul de prescripție, însă nu au motivat pentru care perioadă încasează această sumă.

Argumentele societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” că suplimentul pentru clasa șoferilor prevăzute la Anexa nr.6 Hotărîrea Guvernului cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară nr.743 din 11 iunie 2002 se calculează în baza proceselor-verbale de determinare a clasei șoferilor conform rezultatelor examenelor programate din cadrul unității la cererea salariatului și Mihalciuc Timofei nu a contestat clauzele contractuale de stabilire a cuantumului salariului și sporurilor nu pot fi reținute din următoarele motive.

Conform art.4 Codul muncii, raporturile de muncă și alte raporturi legate nemijlocit de acestea sînt reglementate de Constituția Republicii Moldova, de prezentul cod, de alte legi, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, și anume de:

- a) hotărîrile Parlamentului;
- b) decretele Președintelui Republicii Moldova;
- c) hotărîrile și dispozițiile Guvernului;
- d) actele referitoare la muncă emise de Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, de alte autorități centrale de specialitate, în limita împuternicirilor delegate de Guvern;
- e) actele autorităților publice locale;
- f) actele normative la nivel de unitate;
- g) contractele colective de muncă și convențiile colective; precum și
- h) de tratatele, acordurile, convențiile și alte acte internaționale la care Republica Moldova este parte.

Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” la calcularea salariului lui Mihalciuc Timofei urma să țină cont de Hotărîrea Guvernului cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară nr.743 din 11 iunie 2002 și să includă adaosul la salariu de bază în mărime de 25% .

Nu pot fi reținute afirmațiile că prima instanță a încasat sporul cu caracter compensatoriu pentru categoria de șofer de clasa I în baza pct.1 anexa nr.10 la Hotărîrea Guvernului nr.381 din 13 aprilie 2006 care nu este aplicabilă.

Or, instanța de apel a motivat soluția cu Hotărîrea Guvernului cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară nr.743 din 11 iunie 2002 care este aplicabilă.

Privitor la recursul declarat de Mihalciuc Timofei și avocatul Pavalachi Vadim.

Conform art.45 Codul muncii, contractul individual de muncă este înțelegerea dintre salariat și angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcție, să respecte regulamentul intern al unității, iar angajatorul se obligă să-i asigure condițiile de muncă prevăzute de prezentul cod,

de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum și să achite la timp și integral salariul.

Conform art.56 alin.(1) Codul muncii, contractul individual de muncă se încheie în baza negocierilor dintre salariat și angajator. Încheierea contractului individual de muncă poate fi precedată de circumstanțe specifice (susținerea unui concurs, alegerea în funcție etc.).

Articolul 64 alin.(1) Codul muncii prevede că drepturile și obligațiile legate de raporturile de muncă dintre angajator și salariat sînt stabilite prin negocieri în contractul colectiv și în cel individual de muncă, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

În baza contractului individual de muncă nr.36 din 01 iunie 2011 Mihalciuc Timofei a fost angajat la societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în funcția de șofer de schimb cu salariul în mărime de 2688 lei.

Mihalciuc Timofei prin semnarea contractului individual de muncă nr.36 din 01 iunie 2011 a fost de acord cu quantumul salariului stabilit de către angajator în mărime de 2688 lei pentru munca ce urma să o presteze în calitate de șofer de schimb.

Conform art.128 alin.(1) și (2) Codul muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

La stabilirea și achitarea salariului nu se admite nici o discriminare pe criterii de sex, vîrstă, handicap, origine socială, situație familială, apartenență la o etnie, rasă sau naționalitate, opțiuni politice sau convingeri religioase, apartenență sau activitate sindicală.

Potrivit statelor de personal a societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz”, în cadrul Secției transport auto și utilaj nestandard sunt două funcții de șofer de schimb cu salariul de 2688 și de 3225 lei (f.d.27-28).

Mihalciuc Timofei pe perioada activității la societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nu a contestat quantumul salariului primit pentru munca prestată.

Afirmațiile recurentului Mihalciuc Timofei că mărimea salariului de funcție nu era egală cu salariul lui Gațapuc Alexei care exercita aceeași muncă și contravine pct.10 lit.a) subpct.6 al contractului individual de muncă și art.10 alin.(2) lit.g) Codul muncii nu pot fi reținute.

Din descifrarea calculului salariului rezultă că Mihalciuc Timofei pe parcursul activității a primit în afara salariului de bază, prime lunare, prime unice, suplimente pentru extinderea zonei de deservire (f.d.62-63).

Prin ordinul societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nr.151 din 01 decembrie 2003 Gațapuc Alexei a fost angajat în funcția de șofer UAZ 3909 cu salariul în mărime de 4318 lei (f.d.31).

Salariul s-a stabilit și achitat lui Mihalciuc Timofei conform contractului individual muncă încheiat și nu a fost discriminat în raport cu Gațapuc Alexei care a exercitat o altă funcție.

Astfel, prima instanță corect a respins pretenția lui Mihalciuc Timofei cu privire la încasarea diferenței la salariu neachitat.

Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în legătură cu îndeplinirea de către Mihalciuc Timofei a obligațiilor de muncă a achitat acestuia salariul în cuantumul stabilit.

Mihalciuc Timofei a fost de acord și nu a înaintat obiecții în acest sens.

Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nu a achitat lui Mihalciuc Timofei adaosul la salariu cu caracter compensatoriu cu rea-intenție.

Astfel, prima instanță întemeiat a respins pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral.

Conform art.330 alin.(1) lit.f), alin.(2) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu.

În caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, 227 lit.j), 228 alin.(8) etc.) convenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

Salariatului i se achită compensația de întârziere în mărime de 0,1% ce se calculează pentru fiecare sumă neachitată în termen din vina angajatorului, începând de la data când suma reținută a devenit certă, exigibilă și scadentă

Conform art.143 alin.(1) lit.a) Codul muncii, dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care continuă să lucreze pînă în ziua eliberării din serviciu – în ziua eliberării.

Dacă se contestă cuantumul sumelor ce se cuvin salariatului la eliberare din serviciu, angajatorul este obligat, în orice caz, să-i plătească, în termenele prevăzute la alin.(1), suma necontestată.

Mihalciuc Timofei nu a contestat cuantumul tuturor sumelor ce i s-au cuvenit în timpul efectiv lucrat la societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” și în ziua eliberării a primit suma necontestată.

Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nu a reținut sporul la salariu și nu este obligată să achite plată suplimentară.

Astfel, nu pot fi reținute afirmațiile lui Mihalciuc Timofei că prima instanță și instanța de apel eronat au interpretat prevederile art.330 Codul muncii.

Prima instanță și instanța de apel au interpretat corect prevederile art.330 Codul muncii și întemeiat au respins pretenția cu privire la încasarea penalității.

Din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au stabilit circumstanțele pricinii, că nu este necesară verificarea suplimentară și administrarea de noi dovezi, însă greșit au încasat sporul la salariu cu caracter compensatoriu pentru categoria de șofer de clasa I pentru 36 luni, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Mihalciuc Timofei și avocatul Pavalachi Victor, de a admite recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz”, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016 în partea admitterii pretenției

lui Mihalciuc Timofei cu privire la încasarea adaosului la salariu cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a pretenției.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se admite recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Pavalachi Vadim în interesele lui Mihalciuc Timofei împotriva societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la încasarea diferenței la salariu, adaosului, prejudiciului moral și penalității în partea admiterii pretenției lui Mihalciuc Timofei cu privire la încasarea adaosului la salariu și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial pretenția lui Mihalciuc Timofei cu privire la încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” adaosului la salariu cu caracter compensatoriu.

Se încasează de la societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în beneficiul lui Mihalciuc Timofei adaosul la salariu cu caracter compensatoriu în mărime de 21257 (douăzeci și unu mii două sute cincizeci și șapte) lei și 60 bani.

În rest se respinge această pretenție ca prescrisă.

Se respinge recursul declarat de Mihalciuc Timofei și avocatul Pavalachi Victor.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 18 ianuarie 2016 în partea respingerii acțiunii lui Mihalciuc Timofei cu privire la încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” a diferenței la salariu, prejudiciului moral și penalității.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul:

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii:

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Sveatoslav Moldovan